

Naším pravidlem je stavět kvalitně

I v našem regionu je řada stavebních firem, která se musí vypořádat s nepříznivou situací na stavebním trhu.

Stavebnictví je obor, který se již pátým rokem nachází v hluboké krizi. Problémem současnosti, který situaci zhoršuje, je politická, ekonomická a legislativní nestabilita. Jak tuto situaci zvládají stavební firmy, jsme se zeptali výkonného ředitele, člena představenstva stavební společnosti Outulny, a.s. Ing. Jaroslava Klímy.

„Málo pozitivních zpráv je nutné vyvážit pozitivním přístupem“, říká Ing. Jaroslav Klíma.

Stavebnictví je v posledních letech v recesi. Jak vidíte další vývoj a jaká opatření vaše firma přijala?

Studie a prognózy odborné veřejnosti hovoří minimálně ještě o dvouleté stagnaci v oboru. Naše společnost prošla v roce 2012 celkovou restrukturalizací a změnou celkového přístupu k zákazníkům a k našim doda-

vatelům. Zaměřili jsme se na dlouhodobé zlepšování obchodních vztahů a zacílili jsme na soukromý sektor investorů. Dosud jsme se převážně zabývali veřejnými zakázkami v oblasti vodohospodářských a pozemních staveb.

Působíte téměř po celé republice, pozorujete nějaký rozdíl v aktivitě na stavebním trhu mezi jednotlivými kraji?

Rozdíl v aktivitě nepozorujeme. Působnost naší společnosti je celá republika, ale klíčová část staveb se odehrává v Jihomoravském kraji a Kraji Vysočina. Nicméně působíme i v jiných krajích, například pro Jihočeský kraj stavíme domov pro seniory v Bechyni za 141 milionů korun. Více se dozvíte na našich www stránkách, kde máme nejaktuálnější novinky a fotografie ze staveb.

Jak se vyrovnáváte s cenovou válkou na trhu a pravidlem nejnižší ceny?

Nerealizujeme zakázky za každou cenu. Naším dlouhodobým pravidlem je stavět kvalitně,

v termínech a se ziskem. Zcela jistě nemáme potřebu zvyšovat obrát dumpingovými cenami.

Jaké stavby realizujete v našem kraji?

V současnosti probíhá dostavba veřejného krytého bazénu Laguna v Třebíči a novostavba administrativní budovy pro ESKO-T. Dále stavíme halové objekty Ebster (investor společ-

nost Bioster) a halové objekty Brnopark hala I. (investor Outulny uzavřený investiční fond) ve Velké Bíteši. Pro společnost Bioster realizujeme již čtvrtý stavební projekt ve Velké Bíteši a je příjemné, když se k nám zákazník opakovaně vrací, jelikož jsme zákazníka na předchozích projektech přesvědčili o tom, že jsme pro něj tím nejlepším partnerem pro realizaci časové a technologicky náročného díla.

Co se musí stát, aby všichni účastníci výstavby byli spokojeni?

Pokud je stavební dílo ve fázi projektu a předvýrobní přípravy navrženo a vyprojektováno nejen s ohledem na technické řešení a normové požadavky, ale právě i s ohledem na cenu stavebních prací a dodávek neprovází stavbu zbytečné dohady a rozpory.

Na případné chyby v zadávací dokumentaci je vhodné upozornit už ve fázi podání nabídky.

Nejdůležitější ovšem je, aby se na místě sešel kvalitní tým - investor, který je připraven a ví, jak má projekt být realizován, projektant, který aktuálně reaguje na změny a úpravy, dozor, který kontroluje kvalitu prováděného díla.

Jaký rozdíl vidíte v práci pro silnou lokální firmu a práci pro mezinárodní koncern?

Hlavní výhodou ekonomicky silné stavební společnosti je úzký kontakt jednatele s chodem společnosti, což umožňuje rychlé rozhodování a operativní řízení firmy.

Závěrem - málo pozitivních zpráv, je značně demotivující - co pozitivního vás potkalo?

Z profesního pohledu mě těší nový směr naší společnosti, její zaměření a dobrý vztah s našimi obchodními partnery. Je před námi nová stavba ve městě Brně - Novostavba objektu lékařských služeb v Brně Bohunicích.

Osobní pozitivní vidím v rodině a ve svých dětech. (PI)

Hovoříme s primáři

dnes s MUDr. Lubomírem Novotným

Vendula Krausová

krausova@horackenoviny.com

Zejména kvůli současnému stavu financování zdravotnictví není bohužel úplně běžné mít dostupnou lékařskou péči jen pár kilometrů od domova. Občané Třebíčska takovou možnost mají, Nemocnice Třebíč stále nabízí široké spektrum odborných ambulancí i lůžkových oddělení. A Horácké noviny se snaží, aby zdejší lékařský dům nebyl jen anonymním poskytovatelem zdravotnické péče. Proto přinášíme seriál rozhovorů s primáři jednotlivých oddělení. Dnes jsme hovořili s primářem chirurgického oddělení MUDr. Lubomírem Novotným. K medicíně se málem ani nedostal. Snažil se vyhnout vojenské službě, jenže nakonec musel u socialistické armády sloužit skoro čtyři roky. Snu o medicíně se ale nevzdal.

Budeme rádi, pokud nás vašimi reakcemi inspirujete k některým konkrétním dotazům na primáře dalších oddělení.

Jaká byla vaše cesta k medicíně, kde jste studoval?

S odstupem času bych řekl, že trnitá. Po ukončení gymnázia v Brně jsem si podal přihlášku na Vojenskou lékařskou fakultu do Hradce Králové. Administrativní chybou, jak mi bylo sděleno, však tato přihláška nebyla odeslána na místo určení. Následně mi na vojenské správě v Brně oznámili, že mám pouze dvě možnosti. Buď dva roky základní vojenská služba nebo jiná vojenská škola. Rozhodl jsem se tehdy pro druhou variantu a začal studovat leteckou fakultu na tehdejší Vojenské akademii Antonína Zápotockého v Brně. Po dvou letech pro nenaplnění mých očekávání jsem požádal o propuštění ze školy a armády. O jednoduchosti tohoto kroku se nebudu šířit - výsledkem byl neodkladný trest zaplatit školu a k tomu s okamžitou platností dva roky nadsloužit v armádě. Byl jsem převelen k ženíjní jednotce do Jindřichova Hradce

až do vypršení trestu, který mi byl ve finále po opakovaných žádostech na ministerstvo zkrácen o pět měsíců. Pak jsem s obavami navázal na své původní sny o studiu lékařství. A podařilo se. Medicínu jsem vystudoval v Brně se čtyřletým zpožděním v roce 1985.

Uvažoval jste i o jiných oborech, nebo jste měl o chirurgii od začátku jasno?

O chirurgii jsem měl jasno již v pěti letech. Impulzem mi tehdy byl lékař-chirurg MUDr. Jan Novák ve vyškovské nemocnici, který mě vzal s sebou na vizitu. Dodnes mám tento obraz jasně před očima. V současnosti je stále na živu, i když nemohoucí, ale má vědomí o mé profesní éře. Na medicínu jsem vstupoval s jediným záměrem, a tím byla chirurgie. O jiném oboru jsem neuvažoval.

Začal jste v trebičské nemocnici pracovat hned po studiích?

Ano, stalo se tak v roce 1985. Měl jsem podány žádosti do více nemocnic. Pouze v Třebíči byl tehdy požadavek na tři začínající chirurgy. Přiznám se, že to pro mě byla ta nejlepší varianta. Mám k tomuto regionu srdečný vztah. Otec pochází z blízkého Mastníka, kde jsem

trávil každoroční prázdniny až do dospělosti.

Jak dlouho jste primářem oddělení?

Od roku 2006.

Je tým vašeho oddělení kompletní, nechybí vám lékařský nebo nelékařský personál?

Ve všech kategoriích jsou stavby hraniční. Samozřejmě to vyžaduje zvýšené úsilí a plně nasazení všech přítomných, aby se splnilo vše, co se od nás očekává. Je to bohužel obraz doby, dlouhodobého odkládání řešení kupících se problémů ve zdravotnictví. Toto téma je na širší rozpravu. Uvidíme, co nám přinese nebo odnese budoucnost. Zatím se snažíme, aby systémové nedostatky nepocítovali ti nejméně zodpovědní a nejvíce postižení - naši pacienti.

Oddělení má celkem 82 lůžek, navíc je zapojeno do společného lůžkového fondu. Je tato kapacita dostačující?

V současnosti je tento počet lůžek dostačující. Samozřejmě, že nastávají exponované okamžiky, kdy máme problém s uložením nemocných, nebo raněných, ale vždy se s tím dokážeme s příslušnou pomocnou dávkou porozumění a ohledu-

plnosti ostatních pacientů vyrovnat.

Kolik pacientů ročně na oddělení ošetřujete?

Uvedu čísla za rok 2012. Celkem jsme na chirurgii hospitalizovali 3750 pacientů, z toho akutně 2524. Ve všech ambulancích bylo celkem ošetřeno 23 438 pacientů, z toho bylo příkladně 1716 zlomenin, 2058 jiných poranění atd.

Ale asi nejde jen o zranění.

V operativě je naší doménou břišní chirurgie se zaměřením na operace nádorů zažívacího traktu s výbornými výsledky dlouhodobého přežití, respektive úplného uzdravení, samozřejmě při včasném zjištění patologického procesu. Dále provádíme laparoskopické operace žlučníku, kýl. Velký díl naší práce zaujímá traumatologie s aplikací progresivních operačních postupů s použitím nejmodernějších materiálů pro osteosyntézu. Na nejvyšší úrovni jsou prováděny operace prsu, štítné žlázy. Od letošního roku rozšiřujeme cévní chirurgii prakticky v celém rozsahu péče - břišní aorta, končetinové cévy, krční cévy. Spolupracujeme s fakultními nemocnicemi hlavně v Brně a Praze. Pro ab-

senci některých vyšetřovacích metod spolupracujeme i s nejbližšími okolními nemocnicemi.

Na tomto výčtu je vidět, jak obrovský objem práce musí zdravotnický personál chirurgie zvládnout i v zetíhleném stavu.

Jaké provozujete ambulance?

Máme několik ambulancí - příjmová v přízemním traktu, která běží nonstop 24 hodin denně.

V pondělí funguje cévní ambulance, v úterý traumatologická, ve středu ambulance chronických ran a onemocnění ruky, ve čtvrtek poradna onemocnění prsu, v pátek ambulance chronických ran. Kromě toho fungují denně od 7 do 8 proktologická-endoskopická-onkologická ambulance, které jsou provozovány v prostorách 1.patra.

Vyhovuje vám vybavení pro diagnostiku, léčbu, případně operace, které v současnosti máte?

Pro současný repertoár naší práce je vybavení dostačující, ale rychlým vývojem ve všech oblastech pocítujeme některé nedostatky, které by se měly v budoucnu řešit. Diagnostika je samozřejmě záležitostí multioborová. Přístrojová technika stárne a průběžně se musí obnovovat, což není levná záležitost. A úroveň ekonomiky státu s negativním dopadem na zdravotnictví neumožní pružně kopírovat vývojové trendy. Prostě na všechno nemáme.

A je přístroj, kterým byste chtěl své oddělení vybavit?

Mým největším přáním je pro celou nemocnici zřízení magnetické rezonance, na které budou participovat prakticky všechny obory ku prospěchu nemocných nejen našeho okresu.

O budově, ve které chirurgie sídlí, se už mluví jako o ostudě zdejší nemocnice. Jak se v ní pracuje vám?

Když pracujete v určitém prostředí dlouhá léta, tak si ani nevšimnete běžných všedních věcí, protože jste soustředěná na jinou problematiku. Ale ur-

čitě je jiný pohled člověka, který zde hledá pomoc a služby spojené se svým zdravotím a daleko intenzivněji vnímá i prostředí kolem sebe. A když si to uvědomím a pokusím se nahlížet jinými očima, tak mi chodí až mráz po zádech. Proto se snažím svým spolupracovníkům vštípit určitý šarm a optimistický povzbudivý přístup k nemocným, abychom alespoň částečně retušovali jejich realistický pohled a zbavili je případné nedůvěry, která může z prostředí vyvstat. Můj optimismus se posiluje z chystané výstavby nového pavilonu chirurgických oborů.

Co si slibujete od výstavby nového pavilonu?

V podstatě již bylo všechno vyjmenováno. Když to shrnu, je to zajištění moderního, komfortního a plně vybaveného prostředí nejen pro budoucí pacienty, ale i pro ošetřující personál. Vysoká profesionalita zaměstnanců zůstává standardem.

Jaké budou vaše požadavky na jeho vybavení?

Samozřejmým požadavkem je kompletní obměna vybavenosti pokojů od lůžek přes stoly až po hygienická zařízení, uspořádání ambulatního traktu v návaznosti na vyšetřovací metody, jejich plné vybavení podle soudobých, respektive nadčasových požadavků.

Jaká je vaše představa o fungování vašeho oddělení?

Mám hlavně jedno přání. Aby všichni, kdo přijdou s námi do styku, byli spokojeni, aby byli trpěliví, když zrovna musí čekat, aby vláda oboustranně vzájemně ušla mezi zdravotníky a pacienty. Nikdo nebude opominut, každý bude vyšetřen a ošetřen. Když už se někomu zdá, že čeká dlouho, věřte, že to není záměr. Nikdo neví, co se právě za těmi okolními zdmi děje, a je devastující, když někdo vyvolává napětí a nervozitu. A když už to ten někdo opravdu nemůže vydržet, má přece možnost zeptat se sestřičky na ambulanci, která každému podá adekvátní vysvětlení. Jsme tu pro vás.